

Η Συμφωνία της Ειρήνης

Απόλυτο είναι, Ω! το ψύχος του χειμώνα
απόλυτη και η σιωπή την πλάση που στοιχειώνει
καθώς το χιόνι απαλά το χώμα ανταμώνει
σπαρμένο με σφαίρες, με αίμα βαμμένο

Και ξαφνικά, ένα φτερούγισμα
κι ύστερα, ακόμη ένα
και χίλια πουλιά υψώθηκαν
με χάρη στον αέρα

Μια ηλιαχτίδα και άλλες τρεις
την σκοτεινιά διαλύουν
φυτά και πάλι ανθίζουνε
η φύση πια ξυπνάει

Ευθύς ο χρόνος ξεκινά
και πάλι να κυλάει

γέλιο αγνό, καθάριο
στην γη αντιλαλάει

Παντού καμπάνες αντηχούν
χαρμόсуна χτυπώντας
παιδιά αθώα χύνονται
στους δρόμους τραγουδώντας
γλυκά σαν κρίνα ποιήματα
και θείες μελωδίες

Και ενώ οι ψίθυροι οι δειλοί
σε ύμνους μετατρέπονται
οι άνθρωποι κοιτούν ψηλά

τολμώντας να Ονειρεύονται

Επισκέψου
Μπραζιλία

